

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Våren 2013

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

Nästa nummer kommer ut hösten 2013

Årets Uppvidingefågel

Uppvidinge Fågelklubb fortsätter 2013 att för andra året fokusera på en fågelart som vi under året ska ge lite extra uppmärksamhet. Tanken är att presentera en art som är lätt att känna igen och som finns i hela vårt verksamhetsområde. Den som blir 2013 års fågel i Uppvidinge är fiskgjusen. Vi hoppas med detta att få in många rapporter från medlemmarna då vi tror att det finns ett antal sjöar med häckande fiskgjuse som vi inte känner till. Arten har minskat under senare år och vi är därmed också intresserade av rapporter från sjöar där fiskgjusen försvunnit.

Finns fiskgjusen i en trakt, så är också oftast boet väl känt, kanske sedan årtienden. Fågeln gör sällan någon hemlighet av det utan väljer gärna traktens högsta träd och bygger boet väl synligt som en väldig risborg högst upp i trädets topp.

Fiskgjusen är en av våra största rovfåglar. Den kan ha ett vingspann på 170 cm vilket innebär att det är den fjärde störs-

ta rovfågeln i Sverige efter havsörn, kungsörn och glada. Den häckar i hela Sverige utom på Gotland. Ordet gjuse har släktskap med det fornnordiska gjösa som betyder spruta ut, strömma ut. När fiskgjusen dyker efter fisk sprutar vattnet högt i vädret, och det är detta fenomen som gett fågeln dess namn. Annars är det mycket få äldre berättelser om fiskgjuse, i varje fall har mycket litet blivit upptecknat.

INNEHÅLLSFÖRTECNING	SIDA
Årets Uppvidingefågel.....	1
Orrkojan.....	3
Trädkrypare – skogens största stamkund.....	5
Kungsörn och havsörn i Kronobergs län 2012.....	7
Hökuggla i Uppvidinge.....	10
Exkursioner våren, sommaren och hösten 2013.....	11

den utgör även ädelfisk en betydande del av dieten.

Hos nästan alla rovfåglar är honan större än hannen. Hos fiskgjusen är honan klart större och väger i genomsnitt 1,8 kg jämfört med hannens 1,4. Orsaken

till detta annorlunda storleksförhållande är inte helt klarlagt, men förmodligen hänger det ihop med att honan helst ska vara så stor som möjligt för att producera ägg och hannen liten och smidig för att kunna jaga mer effektivt.

Sysslorna vid boet är strikt uppdelade. Hannen står för allt fiske och har huvudansvaret för bobygget. Honan sköter äggläggningen och matningen av ungarna. När ungarna varit flygfärdiga i 2-3 veckor och själva kan äta den fisk som hannen levererar flyttar honan iväg och överlämnar ansvaret för ungarna helt åt hannen.

Våra svenska fiskgjusar är flyttfåglar. De flesta flyttar till övervintringsplatser i tropiska Västafrika. Med hjälp av radiosändare har man kunnat följa fiskgjusar på deras väg till och från övervintringsplatserna. Det är stor variation i hur lång tid flyttningen tar, men under hösten avverkas de cirka 700 milen mellan häcknings- och övervintringsplatserna på, i snitt 45 dagar. På våren går flyttningen ungefär dubbelt så snabbt.

Fiskgjuse.

En berättelse som finns nertecknad, enligt Tillhagens "Fåglarna i folktron" är när fiskgjusen och staren hämtar eld till jorden: *"För länge, länge sen fanns det ingen eld på jorden, berättar en gammal sägen. Så hände det en dag att en gammal kvinna sände fiskgjusen att hämta ner elden från himlen, och staren skulle göra honom sällskap. Båda flög högt mot himlens valv, och det lyckades fiskgjusen att gripa tag i elden och bära ner den mot jorden. Men halvvägs ner orkade den inte längre, utan lastade över elden på staren. Men vinden ven och blåste upp elden till stora lågor, som brände staren så att han torkade ihop och blev den lilla svarta fågel vi nu känner. Men fiskgjusen blev i sin ursprungliga storlek, och hade inte elden bränt staren, hade också han varit stor som en fiskgjuse i våra dagar"*.

Fiskgjusen är den rovfågel som är mest specialiserad för att fånga och leva på fisk. Endast i undantagsfall tar den andra byten. Den lever framför allt på fiskar som går i ytvatten, t.ex. braxen och vårlekande gäddor. I många områ-

I år sammanfaller klubbens speciella inventeringsart med SOF:s riksinventeringsart.

Senaste gången som fiskgjusen inventerades som riksinventeringsart var 2001 och tidigare 1971. Nu har SOF:s forskningskommitté beslutat om en förnyad inventering. De regler nedan som gäller för SOF kan väl också gälla för oss, nämligen att inventeringarna bör ta fasta på följande typer av observationer som grund för antalsuppgifter om häckningar:

Räkna aktiva bon. Med aktiv menas att du ser 1-2 fiskgjusar vid ett bo under häckningsperioden. Ser du ungar i boet, notera detta och om möjligt antalet. Vid sjöstränder hittar man i regel boet invid vattnet i toppen på ett träd. Gjusen vill nämligen ha sjöutsikt! I skogsmark är det ofta betydligt svårare att finna boet, men det ligger i regel i den riktning där gjusen hörs varna första gången. Även om du inte hittar boet indikerar en varnande gjuse att bo finns i närheten.

Notera fiskande gjusar under sommaren och se åt vilket håll de transporterar fisken. När fågeln drar iväg (efter att ha cirklat en stund) är den nästan alltid på väg till sitt bo.

Rapportera alla obsar på Svalan. Lita inte på att andra rapporterar ditt bo utan gå in och kolla att det verkligen kommit med. Om du inte vill använda Svalan går det också bra att meddela någon i styrelsen eller till klubbens mailadress uppvidinge.fagel@braas.se

En intressant fråga är i vilken omfattning fiskgjusens utbredning under sena-

re år påverkats av den ökande havsörnstammen. Vi vet att havsörnen ibland tar fångad fisk från gjusen och att arterna även konkurrerar om bon. Vi vill gärna ha in uppgifter som indikerar sådan konkurrens. Notera under Kommentarer på Svalan eller rapportera till din lokala fågelklubb!

Lycka till med den kommande inventeringen!

Orrkojan

Det finns ingen plats där jag frusit så förfärligt som i orrkojan på Gåsamåla fly. Vakjakter på räv i ladugårdar utan djur eller sträckfågelräkning en vår för längesen när vi skulle räkna ejder men hela Kalmarsund var igenfruset, allt detta framstår som en mild och stilla västanfläkt vid en jämförelse.

Först några ord om Gåsamåla fly. Från att ha varit en vanlig vildmosse exploaterades den när första världskriget skapade ett akut behov av brännertorv. Långa torvgravar togs upp med speciella torvspadar och ett stort antal människor arbetade på mossen, man grävde så djupt man kunde tills vatten steg upp. Detta skapade två större och flera mindre ”torvgravar” som blev populära häckplatser för änder, vadare och tidvis en skrattnåskoloni.

Under andra världskriget återkom behovet av brännertorv men nu hade man en maskin som skalade av stora arealer genom att ta ett skikt i taget som en jättelik osthovel. Räls lades ut och ett litet diesellok drog vagnar med torkad torv till torvlador uppe på fastmarken. Nu fick man en stor areal som var helt kal. När kanonerna tystnade nere i Europa

Orrspel. Foto: Tony Rundström

upphörde snart torvbrytningen. Tuvull och ljung började ganska snart att etablera sig på de kala ytorna. Orrarna var också snabba och förlade sin spelplats till ett område mitt ute på den kalaste delen av mossen, med utmärkt sikt, inget rovdjur kunde vare sig från luften eller marken närma sig de spelande oupptäckt.

För att kunna se orrarna från första parkett var en koja som gömsle nödvändig och vi, min fågelskådarkompis under de här åren och jag började projektera en sådan. För att få kojan så lite framträdande som möjligt började vi med att gräva en grop ca en meter djup i torven, vilket skulle visa sig vara vårt största misstag, jag återkommer till detta. Ett antal lastpallar, granris och några gamla presenningar samt säckväv med hål i framför några luckor för fotografering och observation var allt som åtgick av byggnadsmaterial.

När kojan till slut var färdig var den bästa speltiden sedan länge över för det året men orrarna besöker ju spelplatsen under lång tid och vi fick ändå som tröst se några tuppar trots att våren var långt liden, lite oengagerade kanske, men det var hyggligt väder och ganska skönt i kojan.

Nästa vår skulle dock bli den riktiga premiären. Efter att flera morgnar, även i nästan totalt mörker, skrämt redan anlända orrar och spelet därefter blivit halvhjärtat insåg vi att kojan måste intas redan timmar före gryningen. Inte ens då kunde man vara säker på att någon tupp inte övernattat på spelplatsen.

Att finna kojan ute på den helt släta mossen i totalt mörker var inte lätt men vi löste det genom att snubbla fram på den då ännu kvarliggande rälsen till en utlagd plank och sedan gå tvåhundra meter i rakt sydlig riktning.

Första riktiga spelmorgonen blev en

chockartad upplevelse, strax under ytan på torven låg tjälen kvar och vi som satt nedgrävda i torven befann oss i realiteten på ett väldigt isflak bestående av hela mossen. Någon isolering på golvet hade vi heller inte i vår ungdomliga sorglöshet lagt ut.

Första timmen i kojan gick någorlunda, inte minst beroende på ett intensivt orrspel av ca femton tuppar med en som t.o.m. spelade på kojans tak. Sedan insåg vi att hela underkroppen domnat bort, att händerna som höll kikaren skakade våldsamt och att vi även hade svårigheter med talet. Det återstod inget annat än att fly kojan trots att det innebär att orrarna skrämdes bort.

Nu vidtog försök att mildra kylan, vi täckte golvet med halm, gummistövlar ersattes med läderkängor. Något bättre blev det men orrkojan var egentligen inget annat än en nödtorftigt maskerad frysbox. Kölden hindrade oss ändå inte från att uppleva mycket som vi inte fått vara med om ifall vi bara iakttagit spelet från mosskanten.

Jag minns en ovanligt ljus, underbart vacker, blåkärrhökhanne som jagade över mossen, i vissa lägen var den fiskmåsvit. En jorduggla svävade, långvingad och andelikt tyst över mossen en annan vår. Dvärgbeckasinen spelade osynlig i dunklet och vållade oss stora bestämningsproblem, det fanns ju inga andra fågelskådare att diskutera med vid den här tiden. Det blev Sveriges Radios fågelskivor som slutligen löste problemet åt oss.

Orrspelet i sig har alltid förvånat mig, tupparna verkar mycket hårt styrda av sitt rituella system. Likt dansare följer de varje detalj i programmet med pedantisk precision. De påminner mycket mera om programmerade leksaker än

fåglar av kött och blod, vilket är märkligt då ju orrarna även spelar helt annorlunda, ensamma i trädtopparna, så kallade ”skvaltorrar” vilket tycks vara vanligast som en nödlösning när stammen glesnat eller spelplatsen förstörts.

Förvånande är också hur lite hönor som visade sig även på en relativt stor spelplats som här, vissa vårar såg man bara någon enstaka höna.

Numera spelar sedan länge inga orrar på Gåsamåla fly, mossen är idag klädd med tallskog och hela trakten verkar ha övergetts av orrarna. Det var helt tyst en morgon under bästa speltid häromåret då jag senast besökte platsen. Inte ens någon ensamspelande ”skvaltorre” hördes.

Idag hade inte ens den tidens orrspel kunnat locka ut mig en morgon till i orrkojan, man behöver en god portion av entusiasm för något sådant och den är tyvärr vanligen förbehållen ungdomen.

Leif Blomgren

Trädkrypare – skogens största stamkund

Trädkryparen är skogens mesta stammis. Det är fågeln som klättrar upp, upp och flyger ner, ner. Börjar vid rotstocken för att småjakta sig runt stammen mot toppen. Och så vips ner till nästa. Om och om igen. Alltid på jakt efter en insekt bakom närmaste barkflaga. Livet ut.

Det måste finnas en massa spännande att berätta om vår skogsvän, lika mycket värd som en nationalfärgad blåmes vid fågelbordet eller en julkortsfin domher-

Trädkrypare. Foto: Thomas Hultquist

re. Som exempelvis hur många stammar och stammil per dygn som hinns med? Och är det vänster eller högervarv som gäller? Har någon alls sett trädkryparen mer än två sekunder i taget? Den försvinner ju alltid bakom ”knuten”.

Mina frågor fann inga svar. Ingen tycks veta (å andra sidan; vilken skogsägare vet hur många löpmeter träd skogen hyser...). Fast det finns annat att berätta. För jag fick tag på Mister Trädkrypare, Anders Enemar, professor emeritus i zoologi – still going strong vid 86 års ålder. Hans pågående studier kring häckningsbiologin visar att de är väldigt stationära. Bland annat har han kunnat följa en hona under hela fyra säsonger. Eller åtta kullar, om man så vill. För de är dubbelhäckare. Att de bara orkar, typ två femlingar på raken. Gör de det, förresten?

Enemar berättar: Faller en hona för en hannes locktoner så börjar hon bygga bo i en trädspringa. När ägg blivit till

ungar startar slitet för hannen. Och han får slita som en gallärlav.

För honan inleds nästa kapitel redan innan första kullen är ute; hon bäddar nytt. Fast när förstkullen är överstökad så väljer hannen vilostolen: han blir trött, börjar gäspa. Tryter orken? Nej, snarare lusten. Honan kan ha vänsterprasslat och varför ska han då hjälpa till med andra fäders ungar? Det är åtminstone en teori bakom beteendet.

Nu råder vinter och samma födosök – insekter. Tuffast blir det när blöta och kyla möts. Då finns risk för isbark. Och fågelns långa, böjda och sylvassa pincettböjda är dysfunktionell om nöden kräver isskrapa eller ispik. Maten kan då frysa inne. För övrigt är den spridd över större delen av landet, föredrar lövskogsmiljöer, och har en ”mild och behaglig” sång

Dan Rapp, Ljungby

Kungsörn och havsörn i Kronobergs län 2012

Kungsörn och havsörn tycks flytta fram positionerna. Okända häckningar har upptäckts och flera örnungar har kommit på vingarna. Trenden är glädjande och sänder tydliga signaler: fler örnpär finns förmodligen att upptäcka!

Kungsörn

Sedan tidigt 2000-tal har flera KOF-medlemmar deltagit aktivt i Länsstyrelsens arbete med att kartlägga kungsörns förekomst i Kronoberg. Studierna har framför allt skett under vårvintern och varit inriktade på att upptäcka örnsrevir. Vi har ofta stått på hyggen, höjder och i mosskanter och spanat efter spelflygande fåglar. Arbetet har varit mödosamt med många kyliga och händelselösa timmar i fält. Oftast har bara nå-

gon korp eller skogsmes hamnat i inventeringsprotokollet. Men vid några tillfällen har kungsörn setts under omständigheter som skulle kunna tyda på häckning. Arbetet under 2012 - som för övrigt är det sista året i länsstyrelsens regi - har varit ovanligt framgångsrikt och skulle med polistermer kunna kallas för ett verkligt genombrott.

Kungsörnen i Sverige

Kungsörn häckar från Skåne i söder till Lapplandsfjällen i norr. 2011 hade Sverige 680 aktiva kungsörnsrevir (1). Förekomsten är överlag sparsam, men på Gotland är beståndet anmärkningsvärt tätt och har ökat från cirka 10 par på 1970-talet till dagens cirka 50 par, vilket gör ön till ett av de kungsörnstätaste områdena i världen. Arten har även etablerat sig på södra Götalands fastland och förekommer i nio län. I exempelvis

Skåne har kungsörnen varit bofast sedan 1989. Idag rymmer länet nio kända revir, varav sju var besatta under 2011. Parallellt med framgångarna i söder har kungsörnen fått det kämpigare i norr. Samtliga populationer i fjällen har glesnat (1). Tråkigt är också att hotbilden mot arten knappast minskat under senare år. 35 procent av alla döda kungsörnar som påträffats under året, hade fallit offer för illegal jakt (3). Uppgiften är både anmärkningsvärd och illavarslande då motsvarande siffra för tidsperioden 1993-2011 stannade vid sex procent. Skogsbruk, eldöd, vindkraft och tågkollisioner står för andra hot. Det kyliga och gnagarfattiga 2012 bjöd dessutom på extremt dålig häckningsframgång. Blott 157 kungsörnspar lyckades med sina häckningar och fick sammanlagt ut 183 ungar på vingarna, vilket kan jämföras med 282 flygga ungar under 2011 (2).

Kungsörnen i Kronoberg

2012 fanns tre häckande par i Kronobergs län. För andra året i följd misslyckades paret i de södra delarna av länet med sin häckning. Anledningen är okänd. Under början av april ruvade honan och även hanen besökte boet. Men då det var dags för ringmärkning stod boet övergivet och även de gamla fåglarna tycktes försvunna från lokalen.

I de nordöstra delarna av länet har resultatet varit betydligt positivare. Sedan tidigare har vi känt till minst ett par. I år upptäcktes boet och två ungar kom på vingarna. Ett annat par i trakten har också hållits under uppsikt under året. Något bo upptäcktes aldrig, men två nyligen flygga kungsörnsungar har registrerats. De båda kullarna är för övrigt de enda i landet som omfattat två flygga

ungar. Mycket tyder dessutom på att det kan finnas ytterligare kungsörnspar i trakten; fåglar har observerats under häckningstid och ytterligare ett okänt, men övergivet bo har upptäckts. Under 2012 fanns även ett aktivt kungsörnsrevir i de västra delarna av länet. Indicier tyder också på att det kan finnas fler aktiva revir i de södra, centrala och östra delarna av länet. Förhoppningsvis förvandlar 2013 flera av våra frågetecken till utropstecken.

Historien om ett kungsörnsbo

Misstankarna fanns. Vårvintern 2010 tittade vi på ett kungsörnspar som envist drog sig till samma träddunge. Området med lämpliga träd kändes begränsat och lättinventerat. Men bortsett från en högsommarkontakt med en ensam fågel i juli, kändes spåret successivt allt kyligare. Fanns boet kanske någon helt annanstans? Var detta bara ett jaktområde i revirets utkant? 2011 gästades trakten på nytt av kungsörn, men besöken verkade sporadiska och vi lutade allt mer mot att boet fanns på annan plats.

Under 2012 upplevde så våra kontakter med örnarna mer regelbundna. Vid flera tillfällen sågs kungsörn kring den dunge där vi haft kontakt med arten 2010. Ett seriöst försök att lokalisera mattiggande ungar genomfördes under högsommaren, men gav inget resultat. Men bara några veckor senare kom ett lika oväntat som välkommet telefonsamtal från några bärplockare som påstod sig ha hittat ett örnbo.

Uppgiften stämde. I ett förvånansvärt klen träd fanns ett omfångsrikt bo som rymde en flygfärdig unge. Några dagar senare blev det även uppenbart att ytter-

ligare en unge lämnat boet före vår ankomst.

Händelsen var självklart mycket glädjande, men visar också hur lätt det är att missa ett kungsörnsbo och att en hårt tryckande örnbona lätt undgår upptäckt.

Havsörn

Från att ha varit hotad och förföljd i Sverige är havsörnens förekomst numera någorlunda i balans. Under 2009 noterades minst 500 häckande par i landet (4). I vårt län tycks arten flytta fram sina positioner och även etablera revir vid mindre sjöar. Under 2012 konstaterades sex lyckade häckningar som sammanlagt resulterade i nio flygga ungar (5).

Framtid, sekretess och störningar

Under 2013 fortsätter arbetet med att följa upp kungsörnens och havsörnens status i Kronobergs län. Att hitta och bevaka bon har hög prioritet. Genom att lokalisera boplatser ges möjligheter att i samverkan med berörda myndigheter avstyra avverkning, vindkraftverk och annan prospektering. Dessa utgör sammantaget de största hoten för örnarnas möjligheter till häckningsframgång. Men det finns även fler faror. Illegal jakt och förföljelse är fortfarande allvarliga hot. Ofrivilliga störningar från fotografer, fågelskådare och nyfikna spolierar också häckningar. Den sistnämnda trion gör det nödvändigt att behandla alla kända örnhäckningar med största, möjliga sekretess.

För att kungsörn och havsörn även i fortsättningen ska få ut ungar på vingarna, är det avgörande att vi alla respekterar detta och uppträder med maximal hänsyn till fåglarna. Lars-Olof Hallberg,

som är regionansvarig för Projekt Havsörn i Kronoberg, påpekar att **en** enda störning kan räcka för att spoliera en häckning. Speciellt känsliga är yngre örnar som precis börjat häcka, störningskänsligheten är också större i början på häckningssäsongen (äggläggning och under ruvning) än när de har stora ungar i boet. Lars-Olof understryker också att man bör undvika att vistas närmare än 1000 meter från ett bebott örnbo.

Vad vi kan göra tillsammans!

Mycket tyder på att Kronoberg döljer flera okända revir av såväl kungsörn som havsörn. För att stärka skydd och öka förutsättningarna för lyckade häckningar är det viktigt att vi delar med oss av vår information till myndigheter som kan avstyra avverkningar och andra störningar. Rapportera gärna alla intressanta örnobservationer via artportalen Svalan (använd då *alltid* funktionen *dold observation!*) eller direkt till Johan Sandström, tel 0470-918 30, jsandstrom78@telia.com som tar emot kungsörnsobservationer för Örngruppen Kronoberg eller Lars-Olof Hallberg, tel 070-671 10 31, lars-olof.hallberg@bahnhof.se som är regionansvarig i Kronoberg för Projekt Havsörn.

Mikael Persson, mikael@respress.se

Källor:

1. Artfaktablad kungsörn (Martin Tjernberg). Artdatabanken
2. Örnsymposiet i Höllviken. Föreningen Kungsörn Sverige.
3. Pressmeddelande från Kungsörn Sverige
4. Havsörnsfakta, Naturskyddsföreningen.
5. Lars-Olof Hallberg/Regionansvarig Projekt Havsörn Kronoberg

Hökuggla i Uppvidinge

Redan våren 2012 började hökugglor iakttas söder om sina naturliga häckningsområden. Som i de flesta fall, när ugglor från Norrland börjar dyka upp söderut, är det brist på mat som är den utlösande faktorn. Hökugglan som är sorkspecialist styrs helt av födotillgången och om föda saknas är oftast det

svenska namnet. Hökugglan är en av de mest dagaktiva ugglorna. Den är ofta lätt att få syn på eftersom den gärna sitter helt öppet i en trädtopp eller på en avbruten gren och spanar efter smågnagare och fåglar. Ugglan har ett par stora, vita fläckar i nacken, vilket gör att det bildas ett ”falskt ansikte”. Det fungerar troligen som försvar mot duvhök som är den viktigaste fienden.

Den första observationen i Uppvidinge

var ett exemplar som Göran upptäckte vid Aborragölsbrännan den 19 oktober. Denna fågel sågs sedan av flera besökare fram till 2 november. Trots flera besök därefter var fågeln omöjlig att hitta. Den 21 januari detta år upptäcktes åter en hökuggla i närheten av Aborragölsbrännan, nämligen längs Hyttledsvägen. Det är inte omöjligt att det är samma fågel som trots eftersökningar har uppehållit sig i området.

Den 17 februari sågs ytterligare ett ex i hyggeskant vid Lommarydssjön. I Sjösås socken, som även ingår i Uppvidinge Fågelklubbs verksamhetsområde, har ett ex varit stationärt längs vägen Braås-Böksholm under februari-mars månad. För att få en riktig överblick av invasionen i Uppvidinge vore det intressant att få vetskap om fler har iakttagit denna fantastiska fågel i vinter. Hör av dig via telefon eller mail (se sista sidan i medlemsbladet)

Rolf Lilja

Hökuggla. Foto: Rolf Lilja

enda alternativet att söka sig söderut. Det händer även ibland att sådana invasioner kan leda till att några stannar kvar och häckar. Hökugglan är lätt att känna igen på sin tvärbandade undersida och sin brokiga fjäderdräkt. Den är något mindre i kroppen än en kattuggla men har betydligt längre stjärt och smalare och något spetsigare vingar.

De gula ögonen, den tvärbandade undersidan och den kraftfulla, snabba flykten omväxlande med korta glid gör att hökugglan kan påminna om en sparvhök, vilket är förklaringen till det

Exkursioner våren, sommaren och hösten 2013

Söndag 14 april kl 09.00-12.00:

Exkursion till Vithults naturreservat.

Vi vandrar runt i det nya naturreservatet och besöker några av de mer intressanta områdena. Tag med fika samt kikare.

Samling stora parkeringen i reservatet (vid informationstavlan). Aktiviteten är barn- och handikappvänlig.

Kontaktperson: **Torbjörn Gustafsson 010-471 61 57**

Lördag 4 maj 00.00-24.00:

Fågelskådningens dygn vid Södresjö

Fågelskådningens dag har i år blivit fågelskådningens dygn vid Södresjö Tanken med denna programpunkt är att vi kommer att vara på plats i tornet under dygnets alla 24 timmar. Du kan när som helst göra ett besök. Kanske vill du uppleva en natt med möjlighet att få lyssna till ugglornas lite kusliga läten. Ska det möjligen bli just denna natt som vi får höra dvärgbeckasin, småfläckig sumphöna eller någon annan exklusiv fågel. Du kanske föredrar gryningstimmarna i förhoppning att få höra sparvuggla, få vara med om rödhakens första, lite trevande sång innan fågelkören exploderar i toner. Tycker du det är jobbigt att gå upp tidigt på morgonen kan du komma mellan 09.00 och 12.00 då vi utöver att titta på fåglar även anordnar en gratis tipspromenad med fina vinster. Har du annat för dig på eftermiddagen eller kvällen? Tänk dig att tyst och rofyllt få uppleva hur fågelsången sakta avtar och se nymånens skära som speglar sig i vattenytan. Tittar vi noga mot sjön i skymningsljuset kanske vi nu får uppleva hur arenan övertagits av fladdermössen.

Tag med fika samt kikare.

Samling fågeltornet vid Södresjö (följ skyltning från vägen Lenhovda-Älghult).

Kontaktperson: **Rolf Lilja 0733-10 75 95**

Fredag 24-Söndag 26 maj:

Helgresa till Kristianstad

Planerna är att åka till Vattenriket i Kristianstad och angränsande lokaler. Vi åker på fredagskvällen och beräknas åter under söndagen. För övernattningen och samåkningens skull behöver vi en intresseanmälan senast 1 maj. Vid anmälan får du också närmare besked om resans upplägg. Har du övriga frågor, kontakta oss.

Ansvariga: **Göran Carlsson 070-23 21 235** och **Rolf Lilja 0733-10 75 95**

Söndag 30 juni kl. 10.00–14.00

Besök i Våraskruvs naturreservat.

Vi vandrar runt i området och kommer främst att ägna oss åt fåglar, fjärilar och blommor. Tag med fika, kikare och gärna din flora.

Samling parkeringen Våraskruv. Skyltning från vägen Lenhovda-Älghult. Aktiviteten är barn- och handikappvänlig.

Kontaktperson: **Rolf Lilja 0733-10 75 95**

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

STYRELSE

Ordförande: Jan Alldén

Näsby, 360 70 LENHOVDA

E-post: allden.jan@connect2ip.com

Tfn 0474-350 20

Mob 070-3037138

Vice ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 5, 360 70 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Holmahult, 360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Barbro Loborg

Ekhorva Skola, 360 70 ÅSEDA

E-post: loborg@gmail.com

Mob 070-6662703

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2013

Över 20 år 50:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

KLUBBEMBLEM Finns att köpa för 50:-/st + porto

Ring Jonny Svensson på tel 0474-715 25 så skickar han ett omgående.

Lördag 28 september kl. 10.00–13.00

Besök vid Sandsjön.

Vi besöker en intressant lokal söder om Mörtelek, en sänkt sjö som under hösten brukar besökas av rastande fåglar. Tag med fika och kikare
Samling parkeringen vid Värme & Sanitet i Åseda (Terminalgatan 1) för samåkning.

Kontaktperson: **Rolf Lilja 0733-10 75 95**

Ibland händer det att en exkursion måste ställas in på grund av extremt dåligt väder eller någon annan oförutsägbar händelse. Om du blir osäker angående någon aktivitet tag kontakt med ansvarig ledare. Vi kommer dessutom att meddela ev ändringar på vår hemsida www.uppvidingefagel.se